

Pintér Lajos

tóth menyhért-énekek

a csongrádi piacon

*apró gyerek voltam
amikor a csongrádi
piacon járt tóth menyhért
a kiváló festő
hogy a körte nénémasszony
kérdzte nagymamámat
nagymama körtét árult
de virágokat is és
zöldségeket mindazt
mi a bolgárkertészetben megterem
magam pedig csöpp gyerek
ott tébláboltam
nagymama mellett
a hajnali zsongó piacon
maga szép asszony
mondta a festő
szép fáradt paraszti
arca van
lefesténém
később
évekkel később
láttam a festményt
láttam lecsupaszítva
nagymamámat
az eszményt
és csak szaladtam
rohantam a zsongó
hajnali piacon
és kiabáltam kipirultan
az én nagymamám
szebb kiáltottam
az én nagymamám
szebb
ezerte szebb szegény*

a csongrádi templom-ajtó

a csongrádi templom-ajtó
előtt haladt el
tóth menyhért
az öreg csoszogi
szakadt volt fáradt
ég-földi vándor
a templom-ajtó félfájához
támasztotta vállát
ma nem osztunk
alamizsnát
szólította meg
berkecz plébános úr
nem koldus vagyok én
hanem festő
vándor festő
árván
világom járván
épp kopott már
e templom-ajtó
mondotta berkecz
plébános úr
jól megfizetném
ha lefestené
menyus mester
a jámbor bice-bóca
elbicegett
ócska festéket vett
s pemzliket
sietve lemázolta
a csongrádi templom-ajtót
és nevetett
őrülten nevetett
mit fizetek
kérdzte tőle
a botor plébános úr
semmit tán semmit
az isten fizesse meg
mondotta a festő
és elbicegett
fejét lehajtva
sírt magában

a csongrádi tiszta-gáton

a csongrádi tiszta-gáton
sétált tovább
menyus mester
az angyali festő
de szép e táj
de szép ezen
alvó nyugodt táj
mondotta magában
az isten jókedvében
teremtette
s ha isten festő volt
legszebb színeivel
festhette meg
istennek könnyű
vászna a felhő
vászna a kék ég
s a fénylő fekete föld
őneki
vásznonra nincs gondja
motyogta menyus mester
kinek néha vászonra
sem tellett
kinek zsebében
kuncog a krajcár
s aki bár
játszván játszik
de a hetedik krajcár
őneki mindig hibázik
hálót fon a
nagy barna pók
kikötöttek a tiszai hajók
szavalja a festő
s járja a gátat
látja a nagy barna
pókot az alkonyt
oly szép e táj
itt kellene születni
itt kellene
meghalni kikötni
tiszai hajó
sóhajtja

*egy biciklis
jön a tiszta-gáton
török pista bácsi
a halász
rozsdás csengővel
rácsönget
az álmát megzavarja
de nem fáj e zaj
fölizzik zizzen a táj*